

- e) usługi ratownictwa morskiego, nadzoru nad bezpieczeństwem żeglugi morskiej i śródlądowej oraz usługi związane z ochroną środowiska morskiego i utrzymaniem akwenów portowych i torów podejściowych,
 - f) usługi najmu (czarteru) statków powietrznych, morskich i żeglugi śródlądowej oraz usługi najmu wyposażenia tych statków w związku z transportem międzynarodowym,
 - g) usługi związane z obsługą statków, kutrów oraz łodzi morskich należących do armatorów rybołówstwa morskiego, z wyjątkiem usług świadczonych na cele osobiste załogi,
 - h) usługi polegające na remoncie, przebudowie lub konserwacji statków, kutrów i łodzi morskich, o których mowa w lit. f) i g), oraz ich części składowych,
 - i) usługi świadczone na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych
- i członkom ich personelu oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych,
 - j) usługi świadczone na podstawie porozumień międzynarodowych,
 - k) usługi związane ze składowaniem w składach celnych i w wolnych obszarach celnych oraz tranzytem przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - l) usługi, w stosunku do których podatnikami rozliczającymi podatek od towarów i usług są podatnicy, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r.
- Minister Finansów: *J. Bauc*

693

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 12 czerwca 2001 r.

w sprawie dotacji przeznaczonej na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia w przemyśle hutnictwa żelaza i stali.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wykonywaniu budżetu państwa w roku 2001 oraz o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999—2001 (Dz. U. Nr 55, poz. 574) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady udzielania i wykorzystania dotacji przeznaczonej na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia w przemyśle hutnictwa żelaza i stali, zwanej dalej „dotacją”, ujętej w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, w tym:

- 1) warunki uzyskania uprawnień do oston socjalnych dla pracowników tego przemysłu,
- 2) zasady, tryb przyznawania, ustalania kwot oraz obliczania i wypłacania oston socjalnych,
- 3) tryb udzielania, sposób wykorzystania i rozliczania dotacji.

§ 2. 1. Dotację określoną w art. 34 pkt 2 ustawy budżetowej na rok 2001 z dnia 1 marca 2001 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 246) przeznaczają się na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia w przedsiębiorstwach: Huta „ANDRZEJ” S.A., Huta Baildon S.A., HUTA BANKOWA Spółka z o.o., Huta „BATORY” S.A., Huta Buczek S.A., HUTA CEDLER S.A., Huta „Częstochowa” Spółka Akcyjna, „Huta Ferrum” S.A., Huta Florian S.A., Huta „Gliwice” S.A., Huta „JEDNOŚĆ” S.A., Huta Katowice S.A., Huta „Kościuszko” S.A., „HUTA L.W.” Sp. z o.o., HUTA

ŁABĘDY S.A., Huta „ŁAZISKA” Spółka Akcyjna, „HUTA MAŁAPANEW” Spółka Akcyjna, Huta Ostrowiec SA, „Huta Pokój” — Spółka Akcyjna, Huta im. Tadeusza Sendzimira spółka akcyjna, HSW — Zakład Hutniczy Sp. z o.o., „HUTA SZCZECIN” Spółka Akcyjna, Huta „ZAWIERCIE” Spółka Akcyjna, Huta „ZYGUMUNT” S.A.

2. Dotacja jest przeznaczona na dofinansowanie oston socjalnych wypłacanych pracownikom, którzy są zwalniani z pracy z powodu ograniczenia zdolności produkcyjnych, zmian technologicznych i asortymentowych produkcji, restrukturyzacji organizacyjnej, likwidacji stanowisk, oddziałów i wydziałów produkcyjnych — wynikających z programu restrukturyzacji przemysłu hutnictwa żelaza i stali w Polsce oraz porozumienia w sprawie wdrażania programu zawartego przez ministra właściwego do spraw gospodarki z przedsiębiorstwem, o którym mowa w ust. 1.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku całkowitej likwidacji przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1.

4. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, określa w szczególności: liczbę zwalnianych pracowników, ogólną kwotę kosztów zmniejszenia zatrudnienia, wyłączone instrumenty oston socjalnych objęte dotacją oraz ogólną kwotę dotacji dla przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Dotację przeznaczają się na:

- 1) odprawy pieniężne przysługujące na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) lub jednorazowe odprawy pieniężne w związku z przejściem na emeryturę lub rentę inwalidzką, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 4 tej ustawy, należne pracownikom spełniającym warunki do uzyskania prawa do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego i przechodzącym na zasiłki przedemerytalne albo świadczenia przedemerytalne,
- 2) nagrody jubileuszowe wypłacane pracownikom uprawnionym do odpraw, o których mowa w pkt 1, w przypadkach gdy pracownik nabywa prawo do nagrody w okresie wypowiedzenia stosunku pracy albo w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia rozwiązania stosunku pracy, o ile zakładowy układ zbiorowy pracy zawiera takie postanowienia,
- 3) jednorazowe odprawy bezwarunkowe,
- 4) świadczenia na przekwalifikowanie — kontrakty szkoleniowe,
- 5) jednorazowe odprawy warunkowe.

2. Dotacja jest udzielana na wniosek przedsiębiorstwa, o którym mowa w § 2 ust. 1. W przypadku przedsiębiorstwa całkowicie likwidowanego dotacja jest udzielana na wniosek likwidatora.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa ubiegającego się o dotację,
- 2) określenie rodzaju osłon socjalnych,
- 3) ilość osób i kwotę dotacji z podziałem na rodzaje osłon socjalnych,
- 4) imienny wykaz pracowników, wraz z numerem PESEL, którzy będą korzystali z poszczególnych rodzajów osłon socjalnych,
- 5) podpisy osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorstwa ubiegającego się o dotację,
- 6) oświadczenie o wydzieleniu własnych środków na poszczególne rodzaje osłon socjalnych.

§ 4. 1. Odprawy i nagrody, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2, są przyznawane w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala wysokość dofinansowania tych odpraw i nagród na podstawie porozumienia, o którym mowa w § 2 ust. 2, w granicach wynikających z zabezpieczonej w budżecie kwoty na ten cel i do wysokości 50% kwoty tych odpraw.

§ 5. 1. Jednorazowe odprawy bezwarunkowe są wypłacane pracownikom zatrudnionym na stanowiskach objętych wykazem A i B stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szcze-

gólnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, z 1985 r. Nr 7, poz. 21, z 1991 r. Nr 39, poz. 167, z 1992 r. Nr 102, poz. 520, z 1996 r. Nr 63, poz. 292 i z 1997 r. Nr 61, poz. 377), z którymi rozwiązano umowę o pracę w 2001 r. na ich wniosek, za zgodą pracodawcy, jeżeli pracownik:

- 1) nie spełnia, określonych w odrębnych przepisach, warunków do uzyskania uprawnień emerytalno-rentowych oraz do świadczeń przedemerytalnych,
- 2) oświadczył, że nie będzie korzystał ze świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego lub jednorazowej odprawy warunkowej oraz innych form pomocy.

2. Wysokość jednorazowej odprawy bezwarunkowej wynosi 26 000 zł.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala wysokość dofinansowania jednorazowych odpraw bezwarunkowych w porozumieniu, o którym mowa w § 2 ust. 2, jednakże w granicach określonych w § 4 ust. 2.

§ 6. 1. Świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy jest przyznawane przez pracodawcę na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, na wniosek pracownika, który złoży oświadczenie, że wyraża zgodę na rozwiązanie stosunku pracy po zakończeniu okresu, na który świadczenie to przyznano, i rozpocznie szkolenie.

2. Pracodawca przyznając pracownikowi świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy ma obowiązek dokonywania wpłat składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe — finansowanych ze środków ubezpieczonego i przedsiębiorstwa, o którym mowa w § 2 ust. 1, a także zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, w tym składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz składki płaconej na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokościach określonych w odrębnych przepisach.

3. Świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy jest wypłacane pracownikowi co miesiąc, począwszy od miesiąca, w którym rozpoczęto szkolenie, w wysokości równej wynagrodzeniu pracownika, obliczanemu jak za urlop wypoczynkowy.

4. Świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy jest dofinansowane w wysokości równej zasiłkowi dla bezrobotnych, ustalonemu na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56 i Nr 42, poz. 475).

§ 7. 1. Jednorazowa odprawa warunkowa przysługuje pracownikowi korzystającemu ze świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego, który po zakończeniu szkolenia i przed upływem 12 miesięcy od dnia przyznania tego świadczenia:

- 1) wystąpi z wnioskiem o rozwiązanie stosunku pracy, a także
- 2) podejmie zatrudnienie poza przedsiębiorstwem, o którym mowa w § 2 ust. 1, albo działalność gospodarczą, udokumentowaną powstaniem obowiązku podatkowego.

2. Odprawa, o której mowa w ust. 1, stanowi ekwiwalent za skrócenie okresu pobierania świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego i jest wypłacana w kwocie równej iloczynowi pełnych miesięcy pozostających do zakończenia 12-miesięcznego okresu pobierania świadczenia i jego wysokości ustalonej zgodnie z § 6 ust. 3 i pomniejszonej o kwotę odpowiadającą 18,71% wynagrodzenia pracownika, obliczanego jak za urlop wypoczynkowy.

3. Jednorazowa odprawa warunkowa jest dofinansowana w wysokości równej iloczynowi pełnych miesięcy pozostających do zakończenia 12-miesięcznego okresu pobierania świadczenia i kwoty zasiłku, o którym mowa w § 6 ust. 4, obowiązującej w dniu wypłaty tej odprawy.

§ 8. Przyznawana przez ministra właściwego do spraw gospodarki dotacja jest wypłacana w ratach na specjalnie w tym celu utworzony przez przedsiębiorstwo, o którym mowa w § 2 ust. 1, rachunek bankowy.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w § 2 ust. 1, które otrzymało dotację, jest obowiązane spo-

rządzić i przekazać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdania:

- 1) kwartalne — do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału,
- 2) roczne — do dnia 31 stycznia roku następującego po rozliczonym roku budżetowym.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać rozliczenia wypłaconych kwot dotacji na cele określone we wniosku.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do likwidatora.

§ 10. Dotacja wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub pobrana w nadmiernej wysokości podlega zwrotowi do budżetu państwa na zasadach i w trybie określonych w przepisach o finansach publicznych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

694

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 12 czerwca 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania oston socjalnych dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu i węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową.

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wykonywaniu budżetu państwa w roku 2001 oraz o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999—2001 (Dz. U. Nr 55, poz. 574) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady przyznawania oston socjalnych dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu i węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową w ramach dotacji ujętej w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, w tym warunki uzyskania uprawnień do urlopu górniczego lub zasiłku socjalnego oraz sposób obliczania i tryb wypłacania świadczeń socjalnych z tytułu urlopów górniczych i zasiłków socjalnych.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu, węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową, zwanych dalej „pracownikami”, wykonujących pracę pod ziemią, objętych zamiarem zwolnień lub zwalnianych z przyczyn dotyczących zakładu pracy lub likwidacji albo upadłości:
 - a) podziemnego zakładu górniczego „Sieniawa”, wchodzącego w skład Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w likwidacji w Sieniawie,

- b) Kopalni Barytu „Boguszów” Spółka z o.o. w upadłości w Boguszowie-Gorcach,
- c) zakładu górniczego „Bochnia”, wchodzącego w skład Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni,
- d) zakładu górniczego rud cynku i ołowiu „Bolestaw” oraz rejonu „Olkusz” zakładu górniczego „Olkusz-Pomorzany”, wchodzących w skład Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolestaw” w Bukownie,
- e) zakładu górniczego rud cynku i ołowiu „Trzebionka”, wchodzącego w skład Zakładów Górniczych „Trzebionka” S.A. w Trzebini,

jeżeli postanowienia układów zbiorowych pracy obowiązujących w tych zakładach górniczych przewidują stosowanie oston socjalnych,

- 2) byłych pracowników zakładów górniczych wymienionych w pkt 1, którzy przed dniem 31 grudnia 2000 r. przebywali na urloпах górniczych albo nabyli uprawnienia do zasiłku socjalnego, finansowanego ze środków budżetowych.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ostonach socjalnych — należy przez to rozumieć świadczenie socjalne wypłacone w trakcie urlopu górniczego oraz zasiłek socjalny,
- 2) pracownikowi wykonującym pracę pod ziemią — należy przez to rozumieć pracownika posiadającego